

ZA FANTAZYJNYMI „NIEBIESKIMI DRZWIAMI” CZYLI W REALNYM ŚWIECIE NASTOLATKA

Film „Za niebieskimi drzwiami” zabierając widza w świat fantazji, wyobraźni i snu, jednocześnie **dobrze przedstawia realne i autentyczne problemy dorastającej młodzieży**. Łączy w sobie fantastyczną fabułę i realne emocje. Obrazuje wielowątkowość przeżyć i wielość doświadczeń nastolatków. Dzieci wchodząc w okres dojrzewania zmagają się ze złożonością siebie i niepewnością swojej przyszłości. Postrzegają siebie jako różne, czasem skrajnie odmienne, osoby. Analizują swoją przeszłość na wielu płaszczyznach. Skłaniają się ku różnym wartościom. Prezentują ambiwalencję w stosunku do rodziców. To, co otoczenie postrzega jako infantylne pozerstwo, przerysowane manifestacje, labilność emocjonalną, to wyraz poważnych zmaganiań ze sobą. Właśnie tę walkę przedstawia film ukazując transformację osoby z kapryśnego dziecka w dojrzałego nastolatka. Główny bohater – Łukasz Borski – irytuje widza dziecinnie grymasząc przy jedzeniu, wyzywając kolegę, nudząc się w swoim pokoju. Później wzbudza sympatię i uznanie troszcząc się o mamę w sypialni, dojrzałe prosząc o pomoc, rozwiązując rodzinną tajemnicę nieobecności ojca, czując się odpowiedzialnym za ratowanie bliskich i świata.

Cała fabuła, zarówno zdarzenia realne, jak i wykreowany fantastyczny świat „za niebieskimi drzwiami” oraz przyjęta konwencja snu, są tylko tłem. Na nim widzowi wyświetlane są lęki, marzenia i pragnienia głównego bohatera – Łukasza, który skupia w sobie cechy typowego nastolatka. Film prezentuje uniwersalne zjawiska dotyczące dojrzewania człowieka, a jednocześnie **jest mocno osadzony w aktualnych realiach**. Pokazuje zderzenie emocjonalnej sytuacji współczesnego dziecka (samotność, alienacja, nuda) z wymogami dorosłego życia (przeciążenie pracą, brak bezpieczeństwa finansowego, rozpad więzi rodzinnych, wypadki i niepełnosprawność). Trafnie obrazuje również współczesne podejście do dojrzewania. Obecnie dzieciństwo, młodość i dorosłość, to nie odrębne etapy życia, tylko przenikające się jego elementy. Współczesne dzieci i młodzież – podobnie jak bohaterowie filmu – muszą być bardzo dojrzałe zmagając się z wieloma wyzwaniem. Natomiast obecni dorośli, zwłaszcza rodzice, powinni zachować w sobie coś z dziecka, żeby dobrze rozumieć swoje potomstwo i lepiej radzić sobie ze stresem codziennego życia.

Opowieść „Za niebieskimi drzwiami” spleta ze sobą różne wątki, konwencje i postaci, w celu ukazania **przenikania się świata dzieci, nastolatków i dorosłych oraz siły rodzicielskiej miłości i dziecięcego przywiązania do bliskich**. Dlatego emanuje wyraźnym

apelem o obejrzenie tego filmu przez dzieci razem z dorosłymi (rodzicami, nauczycielami, wychowawcami) i wspólne porozmawianie o tych zjawiskach. Uczy widza, że wbrew tzw. różnicy pokoleń, to są bliskie sobie światy połączone więzami uczuć i podobieństwem doświadczeń, bo przecież dorośli byli dziećmi, a młodzież staje się dorosła. Tytułowe niebieskie drzwi zostały pomalowane przez mamę Łukasza w okresie nastoletniego buntu, a jednocześnie stały się początkiem głębokiej przemiany jej syna w dojrzałego chłopca. Dlatego są symbolem łączącym dzieci i rodziców, młodzież i dorosłych, infantylnizm i dojrzałość.